

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Нарешті, образ змії на Землі втілює межу між «я» і «вічністю». Символічний укус дає йому можливість повернутися «додому», до власної планети та улюбленої троянди. Ця кульмінація вказує на прийняття ідеї завершення земного шляху як частини великого космічного циклу.

Отже, через послідовність зустрічей із «іншим» маленький принц проходить внутрішню трансформацію: розвиває емпатію, усвідомлює унікальність кожного зв'язку, формує власну ідентичність. Подорож головного персонажа стає універсальною метафорою самопізнання, а відкриття «іншого» — шляхом до відповідальності, любові й духовної єдності з навколишнім світом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Антуан де Сент-Екзюпері. Маленький принц. Пер. з французької А. Жаловського. Київ : Веселка, 2003. 73 с.

2. Посохов С. «Свої», «чужі», «інші» : проблеми та перспективи імагології. Харківський історіографічний збірник. 2016. Вип. 15. С. 28-41. Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/khiz_2016_15_6 (дата звернення: 23.04.2025)

3. Фока М. Філософський підтекст повісті-казки А. де Сент-Екзюпері «Маленький принц». Наукові записки Національного університету «Острозька академія» : серія «Філологія». Остріг : Вид-во НаУОА, 2020. Вип. 9(77). С. 196-199. Режим доступу : <https://www.journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/2849/2615> (дата звернення: 23.04.2025)

ФЕНОМЕН «МАЛЕНЬКОГО ПРИНЦА»

*Підперигора Ольга Григорівна,
студентка 3 курсу
факультету іноземних мов,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,*

*Краса Галина Василівна
асистент кафедри романо-германської філології,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка*

Феномен «Маленького принца» — це унікальний приклад літературного шедевру, який перетнув межі часу, мов і культур. Вперше опублікований у 1943 році Антуаном де Сент-Екзюпері, «Маленький принц» був перекладений більш ніж 500 мовами, що робить його одним із найулюбленіших і найчитаніших творів у світі. Цей твір зачіпає як дітей, так і дорослих завдяки своїй видимій простоті, за якою ховається глибока філософська насиченість.

Світ «Маленького принца» наповнений символами: троянда, лис, планети —

VII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

кожен із них уособлює людські цінності та поняття, такі як любов, дружба, відповідальність, самотність і пошук сенсу. Поетичний стиль Сент-Екзюпері, ніжний та емоційний, дозволяє передати складні ідеї через просту й доступну мову.

Ця філософська казка також має автобіографічні риси. Антуан де Сент-Екзюпері, за фахом пілот, черпає натхнення зі свого досвіду в пустелі для побудови сюжету. Письменник, який перебував у вигнанні в США під час Другої світової війни, наповнив свою розповідь стриманою меланхолією та глибокою людяністю. Оповідач, який загубився в пустелі, символізує сучасну людину, що шукає внутрішню істину та справжній зв'язок з іншими.

Гуманістичне послання «Маленького принца» є позачасовим. Знаменита фраза: «Лише серце добре бачить. Найголовнішого очима не побачиш» — вміщує в собі суть цього твору. Книга закликає нас знову подивитися на світ очима дитини, уповільнитися, оцінити красу навколо й піклуватися про тих, кого ми «приручили».

В Україні «Маленький принц» також займає особливе місце. Існує кілька українських перекладів твору, кожен із яких по-новому розкриває його мовну та емоційну глибину. В умовах сучасної війни та потрясінь теми «Маленького принца» — такі як вірність, надія, емоційна відповідальність — звучать ще сильніше. Подорож Маленького принца й його повернення до троянди можна тлумачити як символ прив'язаності до дому, любові та внутрішнього світла.

Отже, «Маленький принц» — це не просто літературний твір. Це урок життя, філософія серця та ніжне відображення нашої спільної людяності.

КАЗКОВИЙ СВІТ ШАРЛЯ ПЕРО І МАДАМ ДОНУА: СПІЛЬНІ РИСИ ТА ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАЧАРУВАННЯ

Корінь Н. А.

студентка 3 курсу

факультет іноземних мов,

*Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

Краса Г. В.

асистент кафедри романо-германської філології,

*Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка*

Казка — це не лише дитяча розвага, а глибоке відображення культури, світогляду та моральних ідеалів епохи. У французькій літературі казка набула особливого розквіту у XVII столітті, коли з'являються імена, що стали класикою жанру — Шарль Перо та мадам Марі-Катрін д'Онуа (Мадам Донуа). Метою цієї розвідки є порівняння творчості цих авторів з огляду на спільні мотиви, стилістичні особливості та, зокрема, образ жінки у їхніх казках.